

E

eden (hebr.) - pozemský raj, miesto radosti, slovanský eden je » *Slávia*

Efimon

vraj zo starohebrejského memifón = boh s nami

v ruských oblastiach stelesnený 40 dňový pôst pred Veľkou nocou. Keďže v pôstnom období cirkev zakazovala aj všetky zábavy, mládež ho obradne odoháňala. Používali ho na strašenie neposlušných detí : Ak nebudeš poslúchať, príde Efimon a nebudeš môcť ani jesť ani sa hrať.

elementi, elementárovia

elementáli

démoni základných živlov: zeme, vody, vzduchu, ohňa a oblohy (času). Z toho vznikli: kráľ času, kráľ vody (kráľ mora), kráľ podzemia, kráľ vetra. Každý má aj ženu napr. *Cárica* je morská kráľovná, *Vodokráľovna* je žena Kráľa vody.

» *duchovia elementárni*

element je aj prvok, základ, zložka

Elenin deň » *Malanka*

Eliáš

(maď. Illés, rus. Ilija)

izraelský prorok, ktorý bojoval proti uctievaniu semitského boha hromu Baala, čím si vyslúžil prezývku Hromolomník.

Eliášov oheň

sršanie elektriny z hrotov pred búrkou, hrotový výboj. Tiež sa nazýva Elmov oheň aj Erazmov oheň. Počas búrok žiari jasne modré alebo fialové svetlo, viditeľné pri nízkych svetelných podmienkach, na ostrých špicatých štruktúrach ako sú tyče, stožiare na lodiach, špirály na vrchole budov, najmä mrakodrapov, na kostolných vežiach, komínoch a na krídlach lietadiel alebo nosných kužeľoch. Podivný ohnivý fenomén sa môže objaviť aj na listoch a tráve, a dokonca aj na špičkách hovädzích rohov. Často žiaru sprevádza výrazný syčiaci alebo bzučiaci zvuk.

elle, elli, (lotyš.) peklo

v severskej mytológii stelesnená staroba

elixír

domnelý zázračný liek, nápoj na zachovanie mladosti, sviežosti, krásy;

prenesene: prostriedok, ktorý blahodarne pôsobí na niekoho alebo na niečo: elixír života, lásky; životobudič

embertidy » *Kvatre*

emblém

(gréc.» *totem*, sanskrt. *lingam*, slov. *čaroznak*)

kovová alebo mozaiková ozdoba symbolického rázu, znak, znamenie, symbol všeobecný, rodu, sídla, krajiny

endar

jendar, iendar

rozprávkový tvor, živiaci sa zuhoľnatenými látkami, žijúci pod starým dubom alebo pňom, spod ktorého vidno iba jeho svietiace oči. Je územčistého vzrastu, dlhoruký, možno má aj krídla..

endrop

morský koník, ktorý sa na koňa mení len za splnu mesiaca. Láka ľudí, aby si na ňom zajazdili a potom ich unáša do svojej podmorskej skrýše, kde ich zje.

Koník morský (*Hippocampus guttulatus*) je druh morskej ryby, ktorá svojím tvarom tela a hlavy čiastočne pripomína hlavu koňa. Jediný živočíšny druh, kde úloha priviesť na svet potomstvo pripadla samčekomu.

endžibaba » ježibaba

endza, endzon

Enil (rus.) *Henil*

Eraiczin, Éraitinis » *Kurwaichin*

Eraičín

erachta (ural.) *čert*

ural. = padlý, zvrhnutý

eratnik, eretnik

eretik, eritik, erestun, v ženskom tvare eretnica, eretica

chlopotún, klochtúň, jeratnik, sibír. zubatý opivec

v bieloruskej mytológii zatratený čarodejník(čarodejnica), z ktorého je po smrti *upír* alebo *fekst*, parazit požierajúci živých aj mŕtvych. Stalo sa to v tom prípade, ak čarodejník urobil s diablom zmluvu o živote na určitú dobu a telo zomrelo pred týmto termínom. Potom blúdi po svete do dohodnutého termínu ako navrátiliec (*revenant*). Chodí spávať do hrobiek alebo do potrubí. Na hrob, v ktorom sa zdržuje eratnik, neprší. Niektorí eratnici sú nebezpeční, lebo hryzú ľudí železnými zubami, iní ich len vystrašia. Prenasledujú oneskorených cestujúcich.

Predpokladá sa, že pomenovanie je odvodené od gréc. heretik = rozkolník, kacír, bludár, odpadlík

erb

(nem.) - trvalé znamenie, znak, odznak na štíte. Označuje fyzickú osobu, rod, mesto alebo krajinu. V súčasnej dobe prešiel erb do pečate ako štátny znak. Pôvod má v *toteme*.

Ergl » *Regla*

Zemepisný názov: Ęrgli – mesto v Lotyšsku

Erivorš » *Varpulis*

Erišvorš. Erishvorsh, Erivorsh, Erisviorch

božstvo posvätnéj búrky

Pomenovanie Erišvorš mohlo vzniknúť prekladom medveď- mrmloš do severských jazykov: bearish- vorsch

Pomenovanie Erišvor(š) mohlo vzniknúť z maďarského erős-ver = silno biť. Čiže buď hrom len mumle alebo silno bije.

Eorosch v perzskej mytológii je nebeský havran, božský vták žiariaci svetlom a obdarený veľkou inteligenciou.

verša po lotyšsky je býk

V slovinskej mytológii sa nazýva *čarostrelec*.

ermenka, ermenlijka, jermijka » *armenka*

ermelčinek, jermelčinek, erjuzmek

eršik, erošik, joršik (rus.) *Palikopa*

éterické telo

je zložkou *astrálneho tela*, oddeľuje sa od astrálneho tela za niekoľko hodín alebo dní po smrti. Je neživé a málo pohyblivé, možno ho vidieť pri telách práve zosnulých ľudí alebo na hrobch.

Európa

v gréckej mytológii stelesnená Európa ako princezná, bola milenkou Zeusa (Dia), stala sa polobohyňou a bola vládkyňou Kréty.

Deň Európy je 9. máj.

ežerinis, ezernim, ezernin (litov.; ežeras = jazero) » *jazerník*

Eži (bosn.) - *Živa*

Neslovanské

efod (hebr.) - náramok židovských kňazov

efor (gréc.) - dozorca v evanjelických alumneách, prefekt

egida (gréc.) - zázračný štít bohyně Atény, ktorý keď zbadal protivník, skamenel

egregor (gréc. = bdely) – duchovné zosobnenie informačnej a energetickej skupinovej mysle

echidna – v gréckej mytológii dopoly žena odpoly had alebo jašter » *vužalka*. Prenesene zlomyseľná, zdvorilá osoba, ktorá skrýva svoju zlobu pod zámenkou láskavosti a náklonnosti.

Echo (gréc. ozvena) v gréckej mytológii lesná nymfa, z ktorej po smrti zostal len hlas v skalách (teda ozvena)

ekecheira (gréc.) - posvätný mesiac (obdobie), kedy Gréci nebojovali a konali sa olympijské hry

eklézia (gréc.) - cirkevná obec, kňazstvo

ekmnézia (gréc.) - pocit chorých, že prežívajú znovu daktoré minulé obdobie života

ektoplazma - látka, vychádzajúca z média počas tranzu, z ktorej sa materializuje duch

ekumenizmus (gréc.) - hnutie protestantských cirkví za zjednotenie všetkých cirkví sveta

Eldorado (špan.) - vytúžený pozemský raj, nachádzajúci sa v Južnej Amerike, *Zlatá krajina*.

elf , elb (germ.) - škriatok v germánskom bájosloví, nižší prírodní duchovia. **Svetlí elfovia** (rus. al'vy) sú duchovia vzduchu, atmosféry, červení ľudikovia v čiapočkách z kvetov, obyvatelia stromov; pri svetle luny tancujú chorovody pri čarovnej hudbe. Boli tkáči a pradiari a ich nitky boli lietajúce pavučiny. **Temní elfovia** - *gnómi, cvergi* – sú podzemní kováči, strážiaci poklady v útrobach hôr.

elýzium, Elyseum (gréc.) - sídlo blažených, raj, (odvodené od Elfysia – krajina elfov, krajina blažených labutí) perzs. Shadchkam, zrejme Japonsko, v gréc. mytológii ostrov Makáron

emergentný vývoj (lat.) - vývoj, kedy vyššia forma existencie vzniká na základe nižšej, kedy nižšie prvky vstupujú do nových, nepoznateľných súvislostí

Eminencia (lat.) - vyvýšenina, titul kardinála rímskokatolíckej cirkvi

empyreum (gréc.) - 1. nebo ako sídlo bohov, 2. prihorený, smradľavý

encyklika (gréc.-lat.) - pápežský list, určený biskupom a cez nich všetkým príslušníkom cirkvi

energia magická - energia, s ktorou pracujú mágovia obranne, útočne alebo účelne

enterocepcia (gréc.) - vnímanie podnetu zvnútra tela

entita (lat.) - podstata veci

Eol (Aeol) - grécky boh vetrov, jemný, ľúbezny

Éós – v gréckej mytológii bohyňa rannej zory, obdobná rímskej bohyni *Aurore* » *Zora*

epifánia - zjavenie; prípadne cirkevný sviatok Troch kráľov

epikureizmus (podľa Epikura) - šťastie človeka je v cnosti a rozumnom užívaní života

epištoľa (gréc.) - list apoštola veriacim, jeho čítanie

epitaf (gréc.) - náhrobný nápis

Erebos - grécky boh podsvetia

eremita (gréc.) - pustovník

Erinya - bohyňa pomsty, *Fúria*

Eros (gréc. = láska) - grécky boh lásky obdobný rímskemu *Amorovi*

Erynie , Eumenidy – v gréckej mytológii bohyně pomsty a spravodlivosti

eschatológia (gréc) - náuka o posledných veciach človeka a posmrtnom živote

eskamotér (franc.) - čarodejník verejne pôsobiaci

eskamotérstvo (franc.) - čarodejníctvo, čary

Eskulap (Aeskulap) – (gréc. = zrezaný) grécky a rímsky boh lekárstva

essejci, essení - vyznávači Jána Krstiteľa, patril k nim aj Ježiš Kristus

éter (gréc.) - predpokladaná neviditeľná, neodvážiteľná látka vyplňujúca vesmír (t.j. energetické pole), opora existencie, duša sveta, tiež boh jasného svetla. Všetko živé z neho vzniká. Je to stelesnenie čistého „horného vzduchu“, ktorý dýchajú bohovia.

etika (gréc.) - náuka o mravnosti, sústava noriem mravov

etológia (gréc.) - náuka o mravoch

eudaimonizmus (gréc.) - idealistický smer považujúci úsilie človeka o blaženosť za prameň mravnosti

euhemerizmus - teória, podľa ktorej mýty a uctievanie bohov vznikli zbožštením hrdinov a iných historických osôb

eucharistia (gréc.) - v katolíckej cirkvi oltárna sviatosť

euchológium (gréc.) - liturgická kniha v pravoslávnej cirkvi, rituál

euterpé - starogrécka múza, ochrankyňa umenia, hudby

evanjeliár (gréc.) - súbor evanjelií, zbierka úryvkov

evanjelický (gréc.) - patriaci luteránskej cirkvi, uznávajúci vyznanie M. Luthera

evanjelista (gréc.) - 1.pôvodca evanjelia 2. laický kazateľ u evanjelistov

evanjelium (gréc.) - 1. Kristovo učenie 2. Kristov životopis

evoe (lat.) - radostný výkrik bakchantiek na počesť boha *Bakcha*

evokácia (lat.) - vyvolávanie v mysli

Ezus - v keltskej mytológii bradatý boh, ktorý žiadal obeť zavesené na dreve (strome)

exarcha (gréc.) - zástupca metropolitu v byzantskej cirkvi

exercície (lat.) - duchovné náboženské cvičenia

exercitátor (lat.) - kňaz, ktorý vedie exercície

exkomunikácia (lat.) -vyobcovanie z katolíckej cirkvi

Exodus - druhá Mojžišova kniha

exorcista (gréc.lat) - zaklínač zlých duchov

exorcizmus (gréc.lat.) - vyhánanie diabla, zaklínanie zlých duchov

extáza - stav vytrženia, tranz, kedy je vedomie vtiahnuté do podvedomia, sväté šialenstvo. Dosiahne sa meditáciou, autohypnózou

exterocepcia (lat.) - vnímanie podnetov zvonka

extispícia - veštenie z vnútorností

ezoterický, ezoterný (gréc.) -určený len zasvätencom, skrytý, tajný

ezoterika - názov pre neobvyklé liečebné praktiky: psychológia, astrológia, astronómia, joga a všetky druhy náboženstva a s tým spojené pomôcky